

K NOZ § 441:

§ 441

(1)

Ujednají-li si to strany, zastupuje jedna z nich druhou v ujednaném rozsahu jako zmocněnec.

(2)

Zmocnitel uvede rozsah zástupčího oprávnění v plné moci. Netýká-li se zastoupení jen určitého právního jednání, udělí se plná moc v písemné formě. Vyžaduje-li se pro právní jednání zvláštní forma, udělí se v téže formě i plná moc. Vyžaduje-li se pro právní jednání forma veřejné listiny, postačí, bude-li plná moc k tomuto právnímu jednání udělena v písemné formě s úředně ověřeným podpisem.

Komentáře

10/11/2014 / Admin Tým

Návrh tzv. malé novely...

1 0 0

20/08/2013 / Admin Tým

Křížové odkazy

0 0 0

01/10/2013 / Josef Aujezdský

Ustanovení na podporu turismu?

7 2 0

15/01/2014 / Petr Měšťánek

Stanovisko KANCLu

7 0 1

20/08/2014 / Admin Tým

Pracovní verze návrhu zákona,...

3 0 0

12/12/2014 / Česká advokátní...

Stanovisko ČAK k tzv. malé...

0 0 0

17/12/2014 / Jiří Remeš

NS: stačí ověřené podpisy

14 1 0

07/01/2015 / Petr Kavan

Specialita § 441 NOZ a § 6 ZOK

0 1 0

07/01/2015 / Petr Kavan

Smysl § 6 ZOK

0 1 0

12/03/2015 / Petr Měšťánek

Rozhodnutí NS sp.zn. 29 Cdo...

1 1 0

22/12/2014 / Jiří Remeš

Usnesení NS 29 Cdo 3919/2014 -...

0 2 0

11/06/2013 / ADMINISTRÁTOR

Důvodová zpráva k § 441 až 449

0 0 2

13/03/2017 / Admin Tým

Původní znění před novelou č....

0 0 0

NS: STAČÍ OVĚŘENÉ PODPISY

17/12/2014 / Jiří Remeš JŠK, advokátní kancelář, s.r.o.

„Nejvyšší soud v usnesení ze dne 27. 11. 2014, sp. zn. 29 Cdo 3919/2014, vyložil, že plná moc udělená k právnímu jednání, pro které zákon vyžaduje formu notářského zápisu o právním jednání, není neplatná pro nedostatek formy vyžadované zákonem, není-li pochyb o tom, kdo (která osoba) plnou moc udělil. V praxi to znamená, že **i tehdy, je-li plná moc udělována k právnímu jednání, které musí mít formu notářského zápisu, postačí, je-li udělena písemně a je-li současně podpis zmocnitele úředně ověřen.**“ (zdroj www.nsouid.cz)

Judikát ještě není zveřejněn online, ale zdá se, že hlavní spor o formu plné moci je vyřešen.

Diskuze

[1] JAN SMUTNÝ / 17. 12. 2014 / JSEM ZVĚDAVÝ NA ARGUMENTACI.

Každopádně NS plní to, co od začátku říkal - bude se snažit reagovat rychle. Ministerstvo by se mělo chytit za nos a stáhnout tu novelu, když z ní nyní vypadává jediný bod, který měl možná smysl.

Reagovali: [2] 2 0

[2] JOSEF AUJEZDSKÝ / 19. 12. 2014 / REAKCE NA: [1] / RE: JSEM ZVĚDAVÝ NA ARGUMENTACI.

Přiznám se, že mi není srozumitelné, co takové rozhodnutí řeší. V zákoně je to napsáno jasně. To že Nejvyšší soud rozhodne, že je to vlastně jinak, na tom dle mého názoru nic nemění.

Reagovali: [3] 0 2

[3] PETR MĚŠTÁNEK / 19. 12. 2014 / REAKCE NA: [2] / RE: JSEM ZVĚDAVÝ NA ARGUMENTACI.

Myslím, že jde o podobnou situaci, jako vytvořil judikát 29 Cdo 3276/2008 ve vztahu k otázce, zda z §196a odst.3 ObchZ vyplývá, že podmínkou platnosti ručení mezi propojenými osobami je jeho ocenění znalcem, protože zmíněné rozhodnutí rovněž šlo proti textu zákona.

Reagovali: [4] 0 0

[4] JAN SMUTNÝ / 19. 12. 2014 / REAKCE NA: [3] / RE: JSEM ZVĚDAVÝ NA ARGUMENTACI.

Myslím, že prostě řeknou, že když to není NZ, tak je to sice porušení, ale když jsou tam zároveň ověřené podpisy, není to porušení, které by zakládalo neplatnost (smysl a účel - § 580).

Reagovali: [5], [6], [7] 16 0

[5] MARTIN ARCHALOUS / 22. 12. 2014 / REAKCE NA: [4] / RE: JSEM ZVĚDAVÝ NA ARGUMENTACI.

Odůvodnění: „Právní jednání odporující zákonu je neplatné pouze tehdy, vyžaduje-li to smysl a účel zákona (§ 580 odst. 1 OZ). Uvedené omezení platí i pro posouzení důsledků nedodržení formy právního jednání vyžadované zákonem (§ 582 odst. 1 OZ). Jinými slovy, není-li právní jednání učiněno ve formě stanovené zákonem, je (z tohoto důvodu) neplatné pouze tehdy, vyžaduje-li to smysl a účel zákona.“

0 0

[6] JIŘÍ REMEŠ / 22. 12. 2014 / REAKCE NA: [4] / RE: JSEM ZVĚDAVÝ NA ARGUMENTACI.

Myslím, že kolega Smutný to předvídal dobře. Pokud jednání vyžaduje formu NZ, má mít formu NZ i plná moc k takovému jednání. Na druhou stranu je ale možné dovodit neplatnost plné moci pro nedodržení formy jen, pokud to smysl a účel zákona vyžaduje, a tím je ověření totožnosti zmocnitele a udělení plné moci k zamýšlenému jednání. Taky se v rozsudku říká, že ověřené podpisy stačí i v případě plné moci k založení s.r.o. (§ 6 a 8 ZOK). V detailech viz vložený judikát níže.

Je to hodně zajímavý judikát, který jde trochu proti názoru prof. Eliáše, který tvrdí (bohužel už si nepamatuju kde), že nedodržení formy má za následek vždy neplatnost.

Zajímavá je i reakce Ministerstva spravedlnosti, podle kterého judikát vznesl do právního prostředí nejistotu, kdy si adresáti NOZu nemohou být jisti, které další ustanovení se v budoucnu nebude aplikovat. Podle Dr. Pelikána jsme se po roce účinnosti ustanovení dozvěděli, že bylo zbytečné ustanovení dodržovat a lidé zbytečně vynaložili náklady. Více zde <http://portal.justice.cz/...2/MS/ms.aspx?...>

Reagovali: [8], [10] 0 1

[7] JOSEF AUJEZDSKÝ / 2. 1. 2015 / REAKCE NA: [4] / RE: JSEM ZVĚDAVÝ NA ARGUMENTACI.

Chápu. Nicméně nevím, zdali to pro praxi skutečně něco řeší. Rozhodující bude, jak se k tomu postaví notáři.

0 0

[8] PETR KAVAN / 3. 1. 2015 / REAKCE NA: [6] / RE: JSEM ZVĚDAVÝ NA ARGUMENTACI.

Nedomnívám se, že by rozhodnutí NS v této věci cokoli řešilo. ZOK v § 6 odst. 1 předepisuje určitou „zesílenou“ formu pro určitá právní jednání týkající se korporací, naproti tomu § 441 odst. 2 OZ řeší požadavek na formu plné moci obecně u každého právního jednání. NS sice správně konstatoval, že je třeba vyřešit vztah mezi oběma ustanoveními a správně konstatoval, že je mezi nimi vztah obecné - zvláštní, ale tím správné vývody končí.

Požadavek dodržet obecnou maximu pro formu zmocnění vtělenou do § 441 odst. 1 OZ je nutno dodržet i v případě úpravy formy právních jednání v režimu ZOK. I ZOK v některých ustanoveních předepisuje pro právní jednání společníků ještě silnější formu veřejné listiny, nicméně stále tím reguluje požadavky na zásadní právní jednání související s obchodními korporacemi, jak výslovně uvádí i DZ k § 6 ZOK. Obě ustanovení se co do věcných účinků míjí, přičemž specialita § 6 odst. 1 ZOK je vůči § 441 odst. 2 OZ je nutně omezená právě na množinu právních jednání souvisejících s korporacemi - k tomu obsahuje i explicitní akcent pro nedodržení požadované formy (neplatnost ex officialis - tím spíše je mimo téma úvaha NS o neplatnosti v intencích § 580 OZ).

Podle logiky nastolené rozhodnutím NS bude speciální vůči § 441 odst. 2 OZ každé ustanovení v právním řádu, které bude upravovat zvláštní formu pro určitá právní jednání, aniž by bylo nutno přihlížet k tomu, že problém leží v dodržení formy zmocnění podle obecného předpisu.

0 1

[9] PETR MĚŠTÁNEK / 5. 1. 2015 / JE OTÁZKA, ZDA ROZHODNUTÍ BUDE PUBLIKOVÁNO VE SBÍRCE SOUDNÍCH ROZHODNUTÍ A STANOVISEK NS

Při aplikaci závěrů tohoto rozhodnutí v praxi musíme vzít do úvahy i skutečnost, že jde pouze o rozhodnutí jednoho senátu NS a toto rozhodnutí nemusí být schváleno k publikaci ve Sbírce rozhodnutí a stanovisek NS. To by znamenalo, že ostatní soudci NS se závěry rozhodnutí nesouhlasí a pokud by tito soudci rozhodovali obdobný případ, museli by ho postoupit k rozhodnutí velkému senátu NS. V současné době není zřejmé, na kterou stranu by se velký senát NS přiklonil.

Více rovněž viz komentář soudce NS JUDr. Vrchy - <http://vrcha.webnode.cz/...41-obc-zak/>

Reagovali: [13] 0 0

[10] JIŘÍ REMEŠ / 5. 1. 2015 / REAKCE NA: [6] / RE: JSEM ZVĚDAVÝ NA ARGUMENTACI.

Vskutku zajímavé. Prof. Eliáš tvrdí, že nedodržení formy u zakládání právnických osob by mělo mít za následek dokonce absolutní neplatnost: "Nový občanský zákoník stíhá v § 582 odst. 1 neplatností nedostatek formy právního jednání. Zaznamenal jsem názory, že jde vždy o neplatnost relativní. Nesdílím toto mínění. Naopak mám za to, že v případech, kdy je zjevné, že forma stanovená zákonem naplňuje zjevně maximu veřejného pořádku, půjde o neplatnost absolutní. Podle mého názoru tomu tak bude např. v případech, kdy zákoník vyžaduje pro určitá právní jednání formu veřejné listiny, nebo při dispozicích s nemovitými věcmi či zakládání právnických osob. Stejně tak tomu bude podle mého názoru i v případech, kdy zákon sleduje předpisem písemné formy ochranu slabší strany, neboť účelem toho je chránit pravidly veřejného pořádku určitou ekonomicky a sociálně zranitelnou skupinu osob; tak tomu je např. u výpovědi pronajímatele z nájmu bytu. **Nebylo by však správné dovozovat, že nedodržení písemné formy, byť byla stanovena zákonem, zakládá absolutní neplatnost vždy,**" (Eliáš, K. Co přináší nový občanský zákoník byznysu? Obchodněprávní revue č. 5/2012).

Uvidíme, co teda ti notáři.

Reagovali: [11] 0 0

[11] JAN KRŮTA / 6. 1. 2015 / REAKCE NA: [10] / RE: JSEM ZVĚDAVÝ NA ARGUMENTACI.

Co tedy ti notáři?

S odkazem na předmětný judikát budu jako praktikující notář zásadně akceptovat v korporačních věcech (tj. pro založení kapitálové společnosti, pro rozhodnutí jediného společníka/akcionáře, pro uzavření dohody o změně společenské smlouvy podle § 147 odst. 1 věty první ZOK) plnou moc s úředně ověřeným podpisem zmocnitele, nikoliv jen ve formě notářského zápisu. Na základě takových plných mocí s ověřeným podpisem bude naše kancelář zásadně sepisovat notářské zápisy bez tzv. výhrady. V notářském zápisu tedy bude vyjádření, že právní jednání je v souladu s právními předpisy.

U plných mocí se zahraničním prvkem (kde jsme doposud hojně využívali úlevy podle § 44 odst. 4 ZMPS) rovněž postačí ověření podpisu. Pokud bude podpis ověřován v zahraničí, bude naše kancelář samozřejmě vyžadovat těž vyšší ověření (superlegalizace, apostila), které je pro konkrétní cizí stát vyžadováno.

Uvedené platí obecně a nemohu samozřejmě vyloučit odlišný postup v některých specifických záležitostech. Považujeme například za nezbytné dodržení formy notářského zápisu u plné moci pro rozhodnutí jediného akcionáře o schválení převodu nebo zastavení závodu nebo jeho části podle § 416 odst. 1 ve spojení s § 421 odst. 2 písm. m) ZOK.

Ačkoli nepovažuji odůvodnění předmětného usnesení Nejvyššího soudu za nejzdařilejší, vyjádřený právní názor Nejvyššího soudu pro mě představuje dostatečně relevantní základ pro přizpůsobení praxe.

Reagovali: [12] 5 0

[12] PETR KAVAN / 6. 1. 2015 / REAKCE NA: [11] / RE: JSEM ZVĚDAVÝ NA ARGUMENTACI.

Dosud jediný judikát by neměl představovat vodítko ve skutkově (téměř) stejných věcech. Jestliže zákon požaduje stejnou formu zmocnění pro právní jednání, jež se má uskutečnit v téže formě, nelze s poukazem na první rozhodnutí NS založit praxi, že postačí forma, která neodpovídá zřejmému významu slov zákonodárce. Stejná forma je stejná forma, lhostejno, jak to s odkazem na cokoli (včetně judikatury) mohu vyložit, byť by byla pravdivou i argumentace, že hlavním cílem úpravy je identifikovat osobu jednající na základě zmocnění. Jak výše (a správně) upozorňuje kolega Měšťánek, jde navíc o dílčí senátní rozhodnutí, o němž nelze říci, že založí všeobecně přijímaný výklad, notabene pokud takové rozhodnutí objektivně směšuje dvě rozdílné věci (minimální standard jednání v konkrétní oblasti na základě lex specialis vs forma plné moci na základě lege generalis). Pokud při výkladu NOZ máme jít touto cestou (a proti zjevnému smyslu slov v zákonném předpisu), děkuji pěkně, ale nezbyvá než souhlasit s názorem, že tudy cesta opravdu nevede.

0 0

[13] JIŘÍ REMEŠ / 7. 1. 2015 / REAKCE NA: [9] / RE: JE OTÁZKA, ZDA ROZHODNUTÍ BUDE PUBLIKOVÁNO VE SBÍRCE SOUDNÍCH ROZHODNUTÍ A STANOVISEK NS

Ano, soudce NS Pavel Vrcha, v reakci na vyjádření Ministerstva spravedlnosti, konkrétně tvrdí:

„Protože Msp není oprávněno přezkoumávat rozhodnutí NS, pokládám shora publikované vyjádření Msp za neadekvátní.

Domnívám se, že v demokratickém a právním státě by ministerstvo spravedlnosti mělo být daleko od "hodnocení" rozhodnutí (natož Nejvyššího) soudu v tom směru, zda jím podaný výklad předmětného zákonného ustanovení byl či nebyl učiněn v rozporu se zákonem. Může jistě uvést, že se s vyloženým právním názorem v konkrétním rozhodnutí např. neztotožňuje a za tím účelem předložit odborné i laické veřejnosti právní argumenty, které jej k takovému názoru vedou. Ovšem sdělovat veřejnosti, že Nejvyšší soud výklad konkrétního paragrafu nového občanského zákoníku vyložil v rozporu se zákonem, je přinejmenším přístupem necitlivým a neprozíravým, neboť u části veřejnosti může vzbuzovat pochybnosti nad plněním role (Nejvyššího) soudu. Přitom i ministerskému úředníkovi koncipujícímu uvedený text vyjádření k cit. rozhodnutí muselo být zřejmé, že uvedené rozhodnutí bude ještě na půdě Nejvyššího soudu podrobena pečlivé kritice, neboť je uvedeným senátem navrhováno k publikaci do Sbírký soudních rozhodnutí a stanovisek. Jinými slovy řečeno, k tomuto rozhodnutí se budou vyjadřovat nejen všichni členové občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu a soudy nižších stupňů, ale také právnícké fakulty, Česká advokátní komora, a celá řada dalších subjektů, včetně Ministerstva spravedlnosti.

Již dříve jsem upozorňoval na okolnost, že ne vždy se může „krýt“ výklad paragrafů nového občanského zákoníku učiněný jeho tvůrci či autory NOZ s výkladem zaujatým soudy. Je ovšem třeba vždy vážit slova, resp. formulace při „hodnocení“ přijatých soudních rozhodnutí, obzvláště, pokud vyložené právní závěry představují prvotní soudní výklad, byť ze strany Nejvyššího soudu, avšak jeho příslušného „malého“ (tříčlenného) senátu, kdy takto zaujatý právní názor ještě neprošel jistou korekcí občanskoprávním a obchodním kolegiem Nejvyššího soudu. Civilní kolegium totiž (tím, že takové rozhodnutí případně neschválí k publikaci ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek, což se nezřídka stává) nemusí se zaujatým právním názorem onoho „malého“ senátu v předmětném rozhodnutí (z různých důvodů) souhlasit; v takovém případě to bude pro právní praxi zásadní impuls při následné interpretaci sporného paragrafu v dalších případech."

Více zde: <http://vrcha.webnode.cz/...41-obc-zak/>

Reagovali: [14] 0 0

[14] JIŘÍ REMEŠ / 16. 1. 2015 / REAKCE NA: [13] / RE: JE OTÁZKA, ZDA ROZHODNUTÍ BUDE PUBLIKOVÁNO VE SBÍRCE SOUDNÍCH ROZHODNUTÍ A STANOVISEK NS

Judikát se prozatím nebude ani publikovat ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek, ani o něm nebude kolegium NS prozatím rozhodovat. Soudce NS Pavel Vrcha k tomu uvádí: „Ke škodě věci nebylo do níže uvedeného materiálu zařazeno usnesení Nejvyššího soudu ze dne 27. 11. 2014, sp. zn. 29 Cdo 3919/2014, týkající se výkladu § 441 odst. 2 o. z., ačkoliv jiná rozhodnutí z téhož období jsou již navrhována k projednání na únorové zasedání OOK NS. Usnesení sp. zn. 29 Cdo 3919/2014 je v kategorii A, takže musí být předloženo na zasedání civilního kolegia NS k rozhodnutí o vhodnosti jeho publikace ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek. Přitom na uvedené rozhodnutí kriticky reagovalo např. Ministerstvo spravedlnosti zde: portal.justice.cz/Justice2/MS/ms.aspx?j=33&o=23&k=2375&d=339889, takže tím spíše mělo být rozhodnutí co nejdříve předloženo k projednání na kolegiu, aby Nejvyšší soud vyslal právní praxi jasný signál k otázce týkající se § 441 odst. 2 o. z. (pokud by kolegium nerozhodlo o publikaci cit. rozhodnutí ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek, znamenalo by to, že kolegium nesdílí právní názor, jenž v tomto rozhodnutí zaujal tříčlenný senát Nejvyššího soudu, a naopak v případě jeho publikace by takový právní názor byl i vyjádřením celého civilního kolegia Nejvyššího soudu).“

Více zde: <http://vrcha.webnode.cz/...-unor-2015/>

0 0